

BRANDHOUT!

Posters, folders, boekjes, toegangskaarten en vlaggetjes. Ondanks verzuurde bossen en verdwijnende regenwouden is zo'n papierberg broodnodig om de Nacht de wereld in te helpen. Hardstikke duur allemaal. Knabbel (Fred) en Babbel (Noud), onze Tilburgse vormgevers, hebben een plan bedacht dat in de papieren loopt. Een vuurspuwer zal het *Leitmotiv* vormen voor alle drukwerk dat de deur uitgaat. Vuurspuwen, vlamme tongen... klierende columnisten... Enfin jelui begrijpt wellicht de associatie. Natuurlijk hebben we weer eens geen cent te makken en moeten we er weer op uit om ergens sponsorgeld bijeen te schrapen. Maar wie wil d'r nou zo'n kostbare berg drukwerk betalen? Vuurspuwen... vlamme tongen. Natuurlijk... Nederlands grootste luciferfabrikant, Zwaluw-lucifers van de huishoudlucifers moet dokken. Na wat gevlooi blijkt achter de vertrouwde Zwaluw-lucifers een groot-Zweeds bossenkappend concern schuil te gaan: Swedish Match (omzet 1,3 miljard!). Die moeten we dus hebben. Maar wat hebben wij ze te bieden? Weet je wat, we plakken onze programmaboekjes (tevens toegangskaart) op grote luciferdozen (maatje huishouddoos), SM (Swedish Match) betaalt de hele handel en staan daarbij leuk in de kijker.

We bellen, schrijven een brief en tot onze niet geringe verbazing blijken ze op het hoofdkantoor van Swedish Match in Amsterdam wel geïnteresseerd om iets te doen. Wij naar Amsterdam dus. Voor een bedrijf met een miljardenomzet, is Swedish Match ongelooflijk klein behuisd. Een etage in een soort bejaardenflat in Amsterdam Zuid-Oost. Vormgevers Knabbel en Babbel zijn meegeroemd om de

goeie smaak bij een mogelijke sponsorovereenkomst in de gaten te houden.

Eenmaal binnen vallen we van de ene in de andere verbazing. Het is daar een vormgeversparadijs. De muren van de wachtruimte hangen vol met moderne kunst afgewisseld met historische opdrukken van luciferdozen. Er is zelfs een kleine lucifertentoonstelling ingericht in een grote vitrine. Na twintigseconden dwarrelen Knabbel en Babbel al kreetjesslakend door de wachtruimte als kinderen in Bart Smits' speelgoedpaleis. Doorwerken op de openstaande hoofdburelen van Swedish Match wordt onmogelijk temidden van zoveel spontane en luide verwondering. Bovendien trekken ze van alles open en betasten ze kunstwerken.

Dagboek van de Nacht

Ik begin te vrezen dat we niet zake-lijk genoeg overkomen. Immers, we zijn hier voor de centen. Deal maken, professionele uitstraling enzo...

Mijnheer Van den Broek - de directeur en onze contactpersoon - brengt uitkomst. Hij roept ons binnen voordat het uit de hand loopt (Knabbel heeft al even geprobeerd of de dure vitrine open kan...). Aardige vent die Van den Broek. Voor in de zestig, tenger postuur, gerust-

stellend grijs pak. Geen poeha, geen socsa. Sympathieke tenger opa die graag goeie verhalen vertelt. Hij kent ook alle uitgenodigde columnisten. Kortom: hij is enthousiast, wij zitten geramd. We krijgen een korte inleiding in 'gekke dingen' die Swedish Match al heeft gedaan op het

terrein van luciferdozen. Voor het wereld-natuurfonds, voor Brandbier, noem maar op. Zotte streken met lucifers, alles wat je moeder je vroeger verbood met lucifers te doen. Voor de Nacht van de Columnist willen ze graag iets doen. Programmaboekjes verlijmen op grote luciferdozen lijkt ze wel geinig. De kosten nemen ze graag op zich. Hun Belgische drukker zal alles maken en anders betaalt SM die 4000 gulden contant.

Ze schudden elkaar lang de hand. 'Dat is dan afgesproken', probeer ik nog monter, 'SM laat het programmaboekje drukken, en anders krijgen we 4000 gulden contant!' Die opmerking komt me op een bestraffende blik van Van den Broek en onze vormgevers te staan. Ik heb er weer eens niets van begrepen: er is hier zoveel meer gegroeid dan een loutere sponsorovereenkomst.

Dat was net voor de zomer. Het blijft daarna weken, zelfs maanden stil. SM laat niets meer van zich horen. Wij bellen, wij schrijven. Uiteindelijk krijgen we te horen dat we contact op moeten nemen met die Belgische drukker die het feitelijke werk moet gaan verrichten. Wanneer we hem bellen, weet die Belg van niets. Nee, geen sprake van, natuurlijk wil hij dat drukwerk niet doen. Geen tijd voor, geen zin in. Des te beter. Welgemoed bellen we met mijnheer Van den Broek en herinneren hem eraan dat wij dus 4000 gulden van hem tegoed hebben.

Maar net als zijn lucifers blijkt Van den Broek een houten kop te hebben. 'Welke 4000 gulden?' Nou zus en zo, en ik herinner hem aan die mooie middag in Amsterdam, aan Knabbel en Babbel. Van den Broek, ineens een keiharde zakenpooier, herinnert zich noppes. Wat voor belang heeft SM nu bij een Nacht van de Columnist? Ze zijn toch immers geen liefdadigheidsorganisatie... Zeshonderd gulden kunnen we krijgen. Meer niet. Maar onze afspraak dan? En of mijnheer van Den Brock wel begrijpt dat wij op die centen gerekend hebben? Niets baat. Zeshonderd pick, die we uiteindelijk ook niet krijgen. Zo zie je maar, alle mooie vormgevingsverhalen ten spijt, blijven zwavelkoppen, zwavelkoppen en SM blijft wat ze maakt: brandhout!